

392901
392926

St. Dr.

2527 III. 5. 17

Ex-Libris
PODHORCE

AORT. GRY

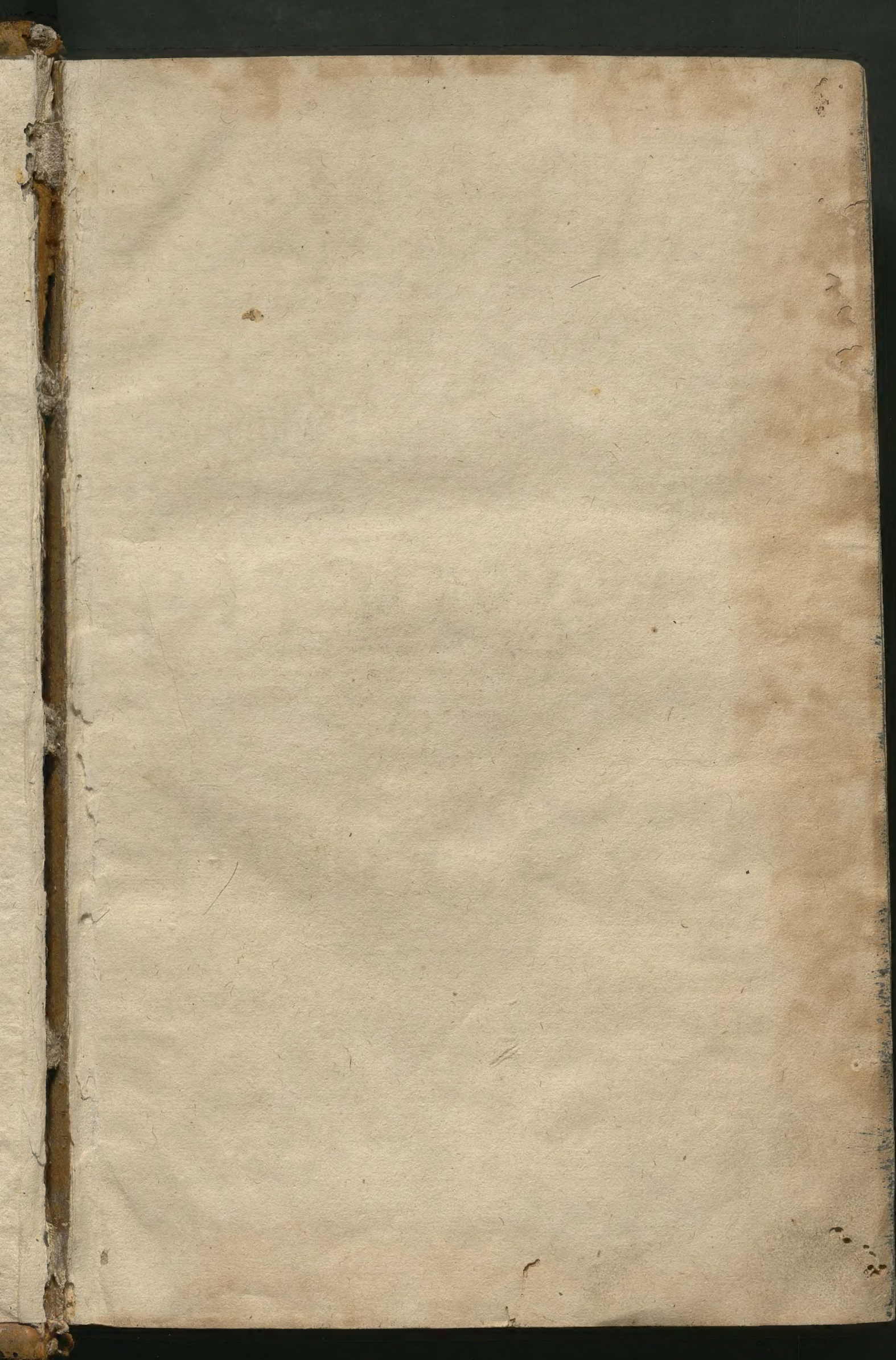
392901

392926

Mag. St. Dr. III

1041

2

1771
1772

1773

A M O R
IN CORDIS IMPERIO
PRIMVS ELECTOR.

SERENISSIMO PRINCIPI DOMINO,
D. MAXIMILIANO
E M A N V E L I

Bavariae Vtriusq̃, necnon Superioris Palatinatûs

D V C I,
COMITI PALATINO RHENI,
S. R. I. ARCHIDAPIFERO,

^{ac}
E L E C T O R I,
LANDGRAVIO LEVCHTENBERGÆ.

^{et}
SERENISSIMÆ PRINCIPI
T E R E S I Æ
KVNEGVNDI CASIMIRÆ,
SERENISSIMORVM
J O A N N I S III.

^{atq̃}
MARIÆ CASIMIRÆ
POLONIÆ REGVM
F I L I Æ,

Ad Nuptialis Applausum Pompæ,

Per Regium VLADISLAI IV. Scholarum Piarum Varfav. Collegium
D E D I C A T V S.

*O digno neclenda Viro, tantiq; per Orbem
Consors Imperij! Iam Te venerabitur Ister,
Nomen adorabunt populi, jam Rhenus &
Albis
Serviet, in medios ibis Regina Sicambros.*

Claud. de nupt. Hon. & Mariæ.

392919

III

SERENISSIMI PRINCIPES NEOSPONSII.

Sq; ad oblivionem Majestatis è Cælo honoris augusti in hanc pagellam descenditis Magna Terræ Numina, adhuc tamen ingenijs nostris Alpes parvæ sunt, ex quarum supercilio ad Vestra vestigia pertingamus. Præsumpsit volare, pronuba Amoris jacula secuturus calamus, ut saltem extremam gloriæ Vestræ delibâssset fimbriam; sed Rhodum ei in primis stadij tentamentis mortali inaccessa pennæ posuit magnitudo, cujus fastigio quantò propiùs ad Deos acceditis, tantò longinquiùs humana capita superatis. Ultra terminale Herculi fretum, si non extra orbem ipsum quærendi essent illi Plinij, in quorum o-

re rofas pro verbis adoravit jactantior
rugarum antiquitas, ut hodie ad nuptia-
lis applausum pompæ, dum paranym-
phus nectit ferta Hymen, non erubescen-
do Principes plantas redimiant corona-
mento. Solem monstrare digito, quod
spargat radium, aut Tyrrheno æquori
derivare scatebram, ne torridâ Syrij elâ-
batur linguâ, idem conatus est, quod Ve-
stris laudibus deferre elogia. Tot sæcu-
lorum partu laboravit natura, & cano
penitus delassata senio, vix tandem quæ-
dam ingeniorum enutrivit miracula,
Drusis duntaxat, vel Honorijs celebra-
dis digna, non Vestræ panegyrico Maje-
statis. Infra laudem est, quidquid de Vo-
bis dicitur; imò & dici sufficienter nisi
silentio non potestis. Eloquentius in to-
ta Oratoria nihil habet Cicero, quam
profundissimâ gloriæ Vestræ reticentiâ;
fatis de Vobis dixit si tacuit; tacuit si di-
xit. Quotquot igitur vel noster erga Vos
PRINCIPES SERENISSIMI metus,
vel scriptoriū torcular hîc expressit lite-
ras, mutæ sunt omnes, & ad Vestrarum
prodigia virtutū immobili admiratione
defixæ super chartam. *MAXIMILIA-*
NVM

NUM dicerent! at pondus Nominis tanti æternitas ipsa immortalī dialecto vix eloqui potest, jāq; in vertiginē cū sua sphæra abiit, quod illi inenarrabilis porro videaris *ELECTOR SERENISSIME*. Tercentum millia cordiū ademisti Turcis muros Viennæ quatientibus, quomodo huic faciei linguam non auferes? quādo supra illius planum, tot Imperatorū, Regum, Principum, Invictissimis coronatus Nominibus, Gradivus in lorica, Augustus in ostro radiabis. *TERESIA* adorarent! si Dianæ vel Pulcheriæ essent; sed cū illas fuliginis nativæ niger deformet horror, sub rosa saltem prodibunt in paginam, ut hāc vestitæ purpurā aspectum Tuum mereantur *PRINCEPS SERENISSIMA*. Dicere Te mortali labio crimen est Majestatis læsæ, cū ab ipsis Numinibus dici non possis pro condigno. Et jam facilius est Jovi orbem universum uno fulcire pollice ne cadat, quā Te plenis gestare laceratis, ut supra id quod es, valeas elevari. Quare non fuscitamus è favilla Tusculanum Rhetorem, nec expergefacta Demosthenis busta movemus de tumulo,

ut Vestram infinitis amplificationibus utriq; polo evulgent gloriam, sine Oratorum luce Serenissimam. Quis enim Plato licet nectar & Hyblam loquatur, cum suis non amarescet favis, penes tantorum Nominum Augustas Ceras? Quæ noctes Atticæ congrui honoris meridiē dabunt Serenissimis in Europa Solibus? Vnus Vester Sanguis est, cuius Augustissimis Lineis dignè scribi potestis; cæterum nec auro fusa hoc decus merentur grammata, ut Vestris portandis Nominibus adsternantur. Quia verò tentavit aliquando hæc sepiā Vestris se insinuare purpuris, & inter hodiernæ candores lætitiæ pullata apparere, præsumptuosā audaciam per singula puncta arctius torquebit prælum. Cumq; jam augustos luminum Vestrorum splendores videre immerita, pro Tulliano ergastulo ad atras Typographi damnatur tenebras. Vos ipsi fitis Vobis, fitis Hymenæo Principi panegyricus; nobis satis permixtum gloriæ, quia & tacere vocalissimas laudes merebimur.

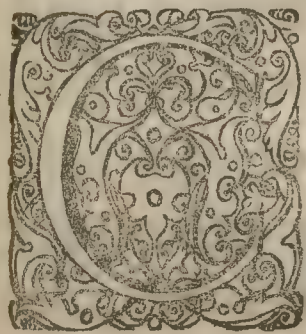
P A N E G Y R I C V S

P R I M V S

S E R E N I S S I M V S P O L O N I A R V M

R E X

I O A N N E S I I I .

Ælo integro felicitatem nostram videntur coronavisse Dij, quando caput Tuum, non unius gentis, sed orbis universi portandis cogitationibus par, hoc quod auspicatissimè geris, & ultra ter sæcularem Nestoris canitiæ geris, coronârunt diademate *REX SERENISSIME*. Plura nobis jam de thesauris omnipotentiae non potuerunt dare; imò exhausta statim gratiarum suarû invenerunt æraria, postquam Te, unam & omnem, omnē & unam *GRATIAM* in augusto Magnorum Antecessorû Tuorum Solio collocârunt. Merebaris quidem adhuc ante Iustos, & Iagellones regnare secuturis per ætates Principibus

B

Exem-

Exemplum & Miraculum; sed arcanâ
Numinû providentiâ, in ea Reipublicæ
tempora reservatus crederis, ut sub Tui
obtentum Clypei, destinata ad jugulum
Europa confugiens, Te Vindicem, Te a-
dorâisset Vindicatorem. Bene est, quòd
eadem ætate cum Vespasiano non vixe-
ris! præripuisset Te nobis ad Imperium
Roma, & Tu fuisses generis humani de-
licia, sicut modò es orbis Amor, Patriæ
Amator, utriusq; Vita & Anima. Quod
certamen livoris erit in futuris post fata
nostra sæculis? quando hæc de Te scri-
pta in fastis legent, quæ nos intuemur
oculis, experimur documentis. Invide-
bunt sine dubio felicitati nostræ, & non
vixisse sub Tuo sceptro conquerentur.
Magna porro beatitudinis ratio est, ali-
udq; in terra cælum, Tua visione frui, &
lacteo illo vultu vivere, quo Te meritissi-
ma senectus dealbavit. Qui Te vidit,
non est quare ampliùs moretur in vita,
jam nihil sub sole videbit gloriosius. Vi-
dit potentiam Augusti, felicitatem Cæ-
saris, justitiam Traiani, affabilitatem
Titì, magnitudinem Constantini, pieta-
tem Gratiani, sapientiam Theodosij,
quo-

quorum ita unius omnia expressisti deco-
ra, ut vel in Te revixisse, vel è Tuarum
virtutum prototypo electi ad orbis Im-
perium videantur. Quò enim pertingis
unus, heroum Curia est, quò solus pro-
cedis, exercitum ducis meritorum. Hæc
Tibi gradus fuerunt ad Regni Solium;
mereri illud, non habere voluisti, ut ni-
hil fortunæ, omnia virtuti debuisses.
Alijs poma regia, adhuc inter cunas &
fasciam vagientibus, non tanquam orbis
angusta gestamina, sed velut puerorum
crepundia à nutricibus ingeruntur, ma-
gis ad sistendas infantiae lacrymas, quàm
ad communem populorum lætitiā. Tu
adeo decorum Sarmatiae fructum, ex Cu-
pressis quadraginta millium Turcarum
decerpens, in laurum Regni Tui transtu-
listi, extincto Oriente Serenissimus. Nec
forte oblatam Tibi acceptāsses purpurā,
si illam ipsa Tyrus aut Sidon tinxisset, &
Tu pleno spumantem Tyra non addidis-
ses sanguinem barbarorum. Coronæ sci-
licet præmisisti galeam, sceptro acina-
cem, paludamento loricam, throno cam-
pum, Majestati Bellonam, Augusto
Martem. Luctabatur Tecum integro

biennio honor donec Regiæ caput acclina-
naret coronæ, cum qua sollicitudinem de
singulis, providentiam de omnibus indu-
ens, curas Tuas nostra fecisti otia, pri-
mam diademati interferens gemmam,
boni publici rationem. Illa dies quæ
Te Imperio orbis Poloni dedicavit, Tibi
eripuit, cum jam non Tuus esses, sed no-
ster, ubiq; Argus, ut provideres, ubiq;
Gradivus, ut tuereris. Labore Tuo quie-
vimus, insomnijs Tuis dormivimus, cas-
bus Tuis stetimus, salute Tua in mortes
projecta viximus; & si ultra invidiam
gloriarī licet, evasimus immortales. Te
unum semper nostra exceperunt pericu-
la, Tu meta vulnerum eras, quæ in nos
plenis Thraciæ effundebantur pharetris.
Idem triarius idem Cæsar, idem Impera-
tor idem miles; ut Te non in regem tan-
tum elegisse sibi videatur Polonia, sed in
commilitonem, in panopliam, in murū,
in animam, in occasum Orientis. Dia-
dema istud quod nunc augustus Tuus
implet vertex, vix uno sole, dum Te
Creatrix Regum coronaret Cracovia, tu-
listi in capite, statim ad Te reversa est
galea, & thorax Bellonæ propter purpu-
ram.

ram dimissus reluctanter. Non solum
visus es ascendere, sed arenam, nec fa-
sces Regios, sed mucronem accipere do-
mitorem. Omnes Regni Tui dies ferrei
Tibi sunt, ut nobis primum illud restitu-
as aurum, quo sub Saturni sceptro anti-
quitas fulsisse memoratur. Si tot hostes
excepisset Roma, quot Tu illos percu-
fisti porrecto semper in laurum gladio,
nec Livij scribendis suffecissent annali-
bus, nec Capitolinus Jupiter deponen-
dis supra quercum sibi dilectam trophæ-
is. Tu nihilominus cum ubique gloriosè
fecisses omnia, illud addidisti prodigio-
sè, quòd summa felicitate parcissimè u-
tereris. Non erexerunt Te in fastum
tot Scythicis cadaveribus surgentes à
terra tumuli; non æstimasti Te Deum
cum parvo jam penes Tuas victorias Ma-
cedone, licet Astris dominareris Threy-
ciis, quando per fracta Lunæ cornua ince-
debas profligator. Nec hostem tantum
in campo, sed ipsam victoriam vicisti in
animo, idem triumphator & triumphatus,
ibi fortitudine, hîc modestiâ, cujus
verecundo rubore non minùs victor ex-
titisti, quàm sanguine enectorum. Nē-

pe tantus jam es *REGVM MAXIME*,
ut possis ipsos triumphos contemnere;
& si illos annuatim per colla Othomani-
ca liberaliter metis, fructum gloriæ in
campo statim relinquis, contentus hostē
delere ferro, non aureis cum Traiano
scribi literis. Conscius tamen Sol victo-
riarum Tuarum, quotidie illis ignem ac-
cendit triumphalem, ipsæq; barbarorum
mortes Te suæ cladis loqvuntur vindi-
cem, ne eorum felicitas fileatur, quod à
Te sint trucidati. Nempe intra laurum
est, imò speciosius aliquid ramo Del-
phico à Te vinci *REX INVICTISSI-
ME*. Neq; mirum, continuo Tibi per-
ferta civica necti triumphos & laureas,
quando ita vincis, ut vinci à Te victis sit
triumphale. Vapulat vapulat hucusq;
in orbis memoria obfessor Viennæ We-
zyrius, quia ipso Nominis Tui exarma-
tus horrore, arma Tua effugit; quātò glo-
riofior fuisset, si cadens Te sua adoravif-
set morte. Verè barbarus, quod tergum
Tibi porrexerit. Sed cor eucharisticum
recepisti à Vienna, quam pectore tutatū
veneras; stupuitque fama tam fortem
belli arietem, unius Agno *IOANNIS*
de-

debellatum. nondum enim integrum in
cædem Turciæ nudâsti ensem, & jam
trecentis pugnatorum millibus denudâ-
sti campum. Corona illa Caput Austriæ
ad vertiginem torquens, Regijs Tuis de-
buit dissolvi manibus. Atræ Scytharum
nubes, & tempestas ferrea, quæ totos
Pannoniæ, Moraviæ, & Archiducatus
Austriaci inundaverat agros, non potuit
nisi à Te Serenissimo effugari. Ita parû
Tibi est pugnare pro nobis, nisi trium-
phes pro vicinis, ut nihil supra Te habe-
at orbis Regnator populus, qui *prima*
pro libertate arma corripuit, mox pro fini-
bus, deniq; pro socijs, tum pro gloria, & im-
perio. Legent hæc post nos victura sæ-
cula in annalibus, & seris aliquando æta-
tibus nascituri historici in cataphractas
Tuas laudes armabunt stylum. Iam Ta-
citus cum Romanis heroibus filebitur,
ipsi de Te librarias implebunt fasti; Tu
unus per rostra & palæstras audiêre,
quantum fidei, quantum ruituro orbi,
quantum Patriæ profueris. Erunt, quo-
rum capita intrare non poterit fides,
quomodo per unam vitam patrâsti ea?
quæ si centum ætates vixissent Numan-

mini vel Africani, adhuc agere non ince-
pissent. Nos ipsi Tuorum spectatores
facinorum dubitare cogimur, oculisq;
nostris non credimus, & nisi Tu egisses,
necdum crederemus. Numerare rece-
ptos cælo, & plenissima æternitate co-
ronatos triumphos Tuos qui vult, nu-
meret stillatim Danubij, Borysthenis,
Tyræ, Maris Euxini aquas, ubi ita cum
tribus orbis partibus contra Te effusum
vicisti hostem, ut nihil alijs quod vin-
cerent reliqueris. Squallent adhuc per
totam Podoliam & Valachiam prostra-
tæ Turcarum tibiæ, Scythicorum ossi-
um permixtæ fistulis, quas Tibi in glo-
riosa classica, Orienti in lugubrem les-
sum convertisti. Albent Pannonicis
disjecta campis Odrysia cadavera, istoq;
pallore testantur, etiam post fata in se
Tui Martis timorem non esse mortuum.
Quoties deartuatas Tauricanorum la-
terum intuemur crates, Tuo ense perfra-
ctas, dicimus: ad quæ ergastula damna-
ta fuisset Polona libertas? nisi Te Libe-
ratorem habuisset. Quocunq; enim
procedis *REGVM POTENTISSIME*,
vel Tibi in trophæum accendis ignes,
vel

vel hostem extinguis, vel metis lauros,
vel plantas cupressos, & præsens pugnas,
& absens vincis, nec tantum ense sed
Nomine *IOANNIS* profligas. In Te
uno integra portas castra; si ipse super
arenam stetisti, Xerxis imples exercitum,
unus militia, unus phalanx, unus agmen
Spartana acie immobilius. Post duode-
cim exantlatos cum urfis, & leonibus labo-
res clavam tandem deponit Thebanus
Hercules, quasi satis militavisset immor-
tali gloriae, quod septem capita Lerneae
truncasset serpentis. Tua vita, tota est
militia, necdum tamen fractum victorijs
animum manumittis. Continuent Ti-
bi fortunam pleno favore Superi! nulla
Regni Tui hora in aeternitatem non de-
sinat! omnis dies sit Tibi Iovis Vindicis,
Martis Laureati, Lunae fugientis. Tui
namque muneris est, quod hucusque inter
tot funera regnorum vivamus. Regres-
sa est ad Europam anima, quando Tuam
in primis cuneis vidit pro se militantem;
alias sepulchrum jam sibi quærebat, ubi
longo fatorum lassata anhelitu caput po-
neret, nisi Tu Regium Tuum in Orien-
tem porrexisses, sub cuius umbra ab aestu

D

ar-

armorum conquieuit. Ipsum Cælum
Mauritano Atlante perfracto jam corru-
ere videbatur, sed Tu non contentus Pa-
triæ felicitati militare nisi vinceret &
Deo, simul terræ, simul cæli gerebas ar-
ma. Quàm dulce illud spectaculum erat,
ad deferta Sanctuaria regredientem vi-
dere Deum! cui *IOANNES* Anteam-
bulo mucrone signabat triumphale iter.
Non potuerunt aliter ad sacra sua pulvi-
naria redire Indigetes Pannoniæ Dij,
quàm per insomnia Tua, & excubias.
Sub Tuum vestigium abjectæ hostium
calvariæ, Crucem erexerunt Christi. Sol
Iustitiæ à Luna Othomanica pulsus re-
fulsit in Clypeo. Panis Vitæ, capitū Tur-
cicorum fæcundam secutus messem, vi-
duas altarium impinguavit mensas. Di-
cere volo: Te Assertore redijt ad templa
sua Deus, hominum vesano furore extur-
batus. Quomodo armorum Tuorū præ-
fidio Christianus nō debuit salvari orbis?
qui adeo Potens es, ut & ipsum Deū exer-
cituū defendas. Nec irritos sudores hæc
evindicati Numinis clientela fudit. Ple-
na enī manu vitæ Tuæ benedixit diebus;
ut etiam in Cælū, nisi post spectatos Serenissimos
Tuos Abnepotes abire non possis Regnaturus.

P A N E G Y R I C V S
S E C V N D V S.
S E R E N I S S I M A
P O L O N I A R V M R E G I N A
M A R I A C A S I M I R A.

Nihil tibi non secundum pollicere Lechia! Reginas Poloniæ duas habes, unam in Cælo, alteram in terra, utramq; *MARIAM*. Ioanni illa redita sub Cruce in Matrem, hanc, Martẽ pro Cruce *IOANNES* agens, accipit, & Regno & gratijs Serenissimam. Scilicet totum cum Dijs ex pari participas Augusta Maria; à terrena specie hominum, unum Te individuum segregavit natura, ut licet ex innata magnis mentibus modestia hominem Te dicas, propter immortalitatem tamen gestorum Tuorum, & Deas virtutes in pectoris Cælo Tecum regnantes, hominem Te agnoscere vereamur. Cedit Tibi Regia Iuno thronum, fidereoq; delapsa folio Majestatem Tuã.

Iovis purpurâ augustiorem veneratur.
Prudentia, ceu Pallas altera, ex Tuo jam
præter apologos nata cerebro, penes Re-
gnatorem & illa Vmbonem, quidquid a-
git, videtur non mortale. Diana, vultus
Tuus est venusta Charitum decorus tria-
de; imò multùm huic permittimus Deæ,
si eam comparamus genis Tuis vere æter-
no florentibus. Diu debuit cunctari Cæ-
lum, antequam raris generandam ætati-
bus Tuam formavit faciem; nec ut in do-
tes Pandoræ uno impendio, sed totius in-
dustriæ profusione laboravit. Et quam-
vis Tibi aliquando remissiùs cum Maje-
state agenti, deferat aurem refibulatus
unio, nec Regiæ cervicis ebur Erythrea
distinguant grana, innata tamen rubriq;
margarito æquoris elegantior venustas
sua se ornat pulchritudine; ut ipsi si Te
(*ad dignitatem oris Augusti tremante manu*)
depingant Apelles, monilia & adaman-
tes, non nisi calceamentis vel extremo
purpuræ appendant limbo. Pallet exter-
ritum aurum, & mitiore radium disper-
git luce, quoties ipsi rutilandum est in
Tuo muliebri mundo. Dempto à fronte
Regia, aliquis statim accrescit fastus,
ali-

alijsq; jam nobilius metallis, suo turgēt
in pretio, quod meritum fuerit Tuo attā-
ctu honorari. Pigmenta sunt, & per co-
lores infascinatæ pupillæ ludibria, Ga-
nimedis in vultu ridentes rosæ, si Pæsto
illi integro, quo Tuo purpurantur malæ,
auderent comparari. Lepores Tui o-
mnium venantur animos; sales Tui ipso
suaviores nectare, inconditas faciunt
Pulcheriæ gratias; nives Tuæ quibus su-
per Ryphæam pruīnam candidior re-
splendet facies, accendunt admiratio-
ne, glaciant pavore universos. Quan-
tò verò formæ immortalis majestas eve-
hit Te Cælo viciniùs, Dijsq; miscet su-
peris, tantò profundius ad hominum de-
scendis paritatem; ut Te & supra nos
folio evehctam timeamus subditi, & in-
ter nos parva ac in compendium revo-
cata magnitudine agentem, amemus
clientes. Prætendant alij superciliosæ
Majestati nubem, ne unquam à populo
visa, sibi duntaxat in abscondito concla-
ui luceat; Tu quia *SERENISSIMA*
es, omne involucrum frangis, quod Te
nostræ eripiat palpebræ, duo ad prodi-
gium coniungens: amorem, & Majesta-

E

tem

tem. Nimirum solem Te Aquilis Polonis exhibes, quem etsi pupillâ hauriunt, fontem luminis non absorbent. Quis à Te publicæ felicitatis Ara, rediit non beatus? cuius tempestatem vel umbra non serenavit Tua? quem angustiatum Regia dimisit amplitudo? Spem superas, cupienda prævenis, præstare Tibi est quàm nobis optare velocius. Regiû nempe existimas petentium coronare desideria, gratiarum omnium æquè prodiga, ac avara, omnes mereris, omnes spargis, nec possidere Te felicitatem credis, nisi tribuas, & sicut præ alijs tenes fortunam cum maximis, ita cum optimis derivas in alios exhibitione facti votorum studia antevertens. Oceanus jam aquei cor elementi in torrentem desineret, si tantâ falsedinis suæ, quantâ Tu dulcissimarum gratiarum emanaret profusione. Ex intervallo gloriosa Titi agit liberalitas, dies integros quandoq; otiaitur; Tibi nullum elabitur momentum, ut monumentum in nobis beneficij non relinquas. Quasi non in India, sed in Tua dextera Hydaspes esset, Tagusq; & Ganges caput suæ Thetydis à manibus Tuis de-

derivaret. Neq; tantum de thesauris
Tuis terram, sed & cælum locupletas.
Omnium donorum largitor Deus à Te
ditescit; quem ita iam Tibi obæratum
fecisti, ut totam exsolutioni æternitatē
impendat necesse. Capitolinis augusti-
or manubijs pleno trophæorum acervo
laureatur Polonia, dū hinc *IOANNES*
ferro triumphat hostem, inde auro vin-
cit *MARIA* Deos, magno quia de Su-
peris triumpho. A cunabulis imperij sui
usq; ad capulum, ensē vaginæ non in-
tulit Roma, tantumq; sub galeis sudavit
cataphracta, ut dubium fecerit, diutiùs-
ne vitam, quàm bella duxit; nunquam
tamen gloriosa populorum domitrix, de
victis retulit coronam Dijs. Tu eiacula-
torijs Cælo metuenda precibus, quoties
Regium coram altari acclinas poplitem,
arcum Tibi flectis triumphalem. Quin-
quagesies de die ad mandatum Tuum, &
expensas Reginalis auri divus Numinis
funditur in ara sanguis, Tu nihilominus
capto iam, & ad orbitam Panis Eucharis-
tici redacto Deo, pertinaci athletica *ra-
rum in Principibus exemplum!* de genu
cum illo decernis. Explicuisses pridem

in Empyrea illius Patria victricem pur-
puram Tuam, ac integrum Cæli accepis-
ses Regnum, sed addictior felicitati no-
stræ, quàm Tuæ gloriæ, inter tot sublu-
naris procellæ turbines fulges nobis *SE-
RENISSIMA*. Te siquidem alterâ Re-
gni animâ vivimus, quando Vita Europæ
IOANNES per mortes grassatur Threy-
cias. Te, illo absente Sole, congelati pa-
vore *ne quis leti pallor Regiam auderet in-
cestare purpuram* recalescimus universi.
Inducis malaciam in desolatos animos,
licet Tuum cor æstuosissimo fluctuet
mæroris pelago, postquam & Invictæ
eius confidis virtuti, & humanæ metuis
vicissitudini; & secura es de lauru, & ta-
xum formidas diadematibus etiam se im-
plectentem. At quod telum præsumeret
aliquando hunc libare sanguinem? quis
chalybs non trepidaret, illud vel extre-
ma cuspide gustare pectus? quod omni
faxosius Caucaſo, Patria in obtentum,
hostis habet in Charybdim. Venit venit
ille plaudentibus redux aquilis, calca-
toq; Hæmo altior, post cruenta Thra-
cum respiraturus expiria, Te Cor sui cor-
dis revisit. Tu verò vix bellici nexum

re-

resolvit cinguli, vincula amplectendo
inycis, ausumq; in trabea confidere Gra-
divi pulverem dextrâ castigas Regiâ.
Tunc prolixiora moræ intervalla con-
questus amor, indices lætitiæ protrudit
lachrymas, istis gemmis gratificaturus
præsentia. Tunc exaggeratæ sollicitudi-
num narrationes, & spei cum timore lu-
ctantis prælia: qualiter fulmineum illi-
us animum arcebas votis, invictæq; ti-
muisti audaciæ, ne & in Cælum transfer-
ret arenam, aduersus Orientis Lunam
bellatura. Ita Tibi singulæ annorum te-
xuntur coronæ, sic omnes suum Hesper-
um sequuntur soles; ut videaris non di-
adema Poloniæ, sed incudem portare
cogitationum æternarum. Miscuit ta-
men Cælum his absinthijs favos, quando
dulcia Pignora ex Serenissimis derivata
Ceris, ad sceptrâ & orbis coronas præe-
lecta fovet manibus Regum educationi
destinatis. Jam illis Phænicia texit au-
gustos murices, quæritq; digna lacertis
vellerâ; jam Indus decolor flectendum
in diademata examinat Vulcano aurum,
ardens illud inter flammâs anhelat, ut
quamprimùm Regias ascendat frontes;

F

iam

jam albas Dij tenent dextrâ aleas, iucun-
dam oculis Tuis exhibituri sortem. Quæ
gentium, quæ orbis æmulatio erit de
Vobis *PRINCIPES SERENISSIMI*?
quando se complanata ultro sternent
IACOBO Solia. *ALEXANDRI* ca-
put præter Orientales lauros, vincient
Europeæ coronæ. *CONSTANTINVM*
ipsa supplex invitabit purpura; & debe-
bitis omnes Regnare rogati. Videbis
hæc *MARIA SERENISSIMA*, læti-
tiamq; toto cordis Tui augustali non cõ-
prehendens, etiam in nos publici gaudij
anallecta derivabis. Matrem Te quatu-
or Natorum fecerunt Superi; tot etiam
orbis partes habet, illorum Imperijs ser-
vaturas. Vide cæcum Numen Parca!
ut tamdiu aureum vitæ Regiæ proten-
das stamen, donec solis utramq; domũ
purpuret Augustus illius Sanguis; donec
è Serenissimo Bavarici Leonis thoro illi
Pronepotes succrescant, à quibus *PRIN-*
CEPS TERESIA nomen geret A-
viæ; donec fatis sibi, fatis Regno, fa-
tis gloriæ vixerit immortalis.

PANEGYRICVS
TERTIUS.

SERENISSIMI
MAXIMILIANVS
EMANVEL

TERESIA
KUNEGVNDIS
CASIMIRA

PRINCIPES NEOSPONS.

AD Vos iterum immortalium
operum anhelitu fessa gradum
reportat Oratio; geminumq;
jam *IOANNIS & MARIAE*
emenfa Cælum, sub extremo
plantæ augustæ calcaneo per umbras
istius sepiæ occasum quærit *PRINCI-*
PES SERENISSIMI. Decebat inter
Hymenæi Vestri Lumina totius Europæ
concentratis rutilantia splendoribus, in-
tegro vestitas sole venire dictiones, & a-
stra non literas fundi à calamo; sed cùm
omnes Eloquentiæ Cynosuras Majesta-

te Vestra extinguitis, in Hespero saltem
lucis hodiernæ triumphale jubar liceat
nobis comitari. Primus pupillam influis
Orientalium occasu armorum, & Lu-
næ ereptis fulgoribus utriusq; Phæbi a-
spectum hebetans *ELECTOR SERE-
NISSIME*. Inferunt se Tecum in pagi-
nam triumphales Tuæ legiones; infert
laureatæ militiæ indiremptus paries, vi-
vaq; pectorum Bavaricorum mænia; in-
ferunt perpetua coronarum messe repul-
lulantes Pannoniæ campi, ut ipsæ stati-
onibus suis distinctæ literæ stylū in gla-
dios, puncta in cuspides, incisa vertant
in cicatrices. Nec sine prælio cataphra-
cta procedit svada; dimicat secum colli-
sione mutua, qua prius panegyri Tuæ mi-
litabit gloriæ? vnde armatas aggredietur
laudes. Hinc enim Hungariæ montes in
Romana Marti Tuo excrescunt Capito-
lia; inde triumphales defensæ Viennæ
portas aperit victura post vitam Tuam
æternitas. Hinc septuaginta Scythica-
rum pharetrarum millia in arcus flectū-
tur victori; inde repetitis cladibus exer-
citus Wezyrij deletus invictæ ponit in-
scriptiones Fortitudini: *Solus eras tantam*
qui

qui posses vincere gentem; ut in hoc spatio-
fissimo gestorum Tuorum Oceano velut
quâdam Isthmo Oratorum ingenia coar-
ctentur. Plus in illa funerum tempesta-
te Tu egisti gladio, quam vel nos dicere,
vel spes publica potuit expectare. Cele-
ritatem victoriarum Tuarum quæ asse-
quentur pennæ? par fulmini es, venis,
percutis, recedis triumphator. Nomen
Tuum vix audit, jam timet manum Tur-
cia; nec pugnare Tibi opus est, sed *MA-
XIMILIANI & EMANVELIS* me-
tuendas Auroræ voces in acie statuere,
plus illæ ad exarmanda hostium valent
pectora, quam cunei & phalanges. Nul-
lum tamen discrimen est, cui non occur-
ras; nullum fati robur, ad quod invicta
Tua non allidatur fortitudo; & autho-
rem & actorem Te audendi exhibes. Ne-
que ut aridus Xerxes ex littore spectas
fluctum prælij, æstuosissimum Gradivi
æquor ipse involas, tam manu præsens,
quam consilio, triarius & Imperator.
Legit hucusq; grata ætatum recordatio
Austriacis asperfas campis Tui sudoris
gemmas Viennæ evindicatæ pretiū im-
mortale, ubi quantum egisti speciosior

G

pul-

pulvere, ipsiq; augustior periculis no-
stro ævo sunt prodigia, futuro portenta.
Tu tamen minora *MAXIMILIANO*
agere existimans, si ultra unius campi
terminos Tua se non proferret gloria,
necdum deterso sudore madidus, iraq;
adhuc nupernâ calens, bellis Te Panno-
nicis inferebas. Sed Cannensis fortunæ
crimen experta Luna, fractis jam Austri-
aco bello cornibus, frontem Christiano
porrigere non ausa Marti, filices muro-
rum, & saxa obiecit. Aspera laurus, quia
ex petris carpenda. Lapsis nihilominus
in arena pectoribus, quæ viva sunt ca-
strorum propugnacula, nec lapides stare
incolli si poterant. Vno assultu ejecta Stri-
gonio, & fractis Budæ semicontrita mæ-
nijs, tantò vicinior fulmini, quantò Iovi
proximior, Alpes Hungariæ, Belgradum
ascendit. Tum verò hic non acetum
cum Annibale, sed sanguis Tibi fundēdus
erat *ELECTOR SERENISSIME*, vi-
ctoria ex nubibus detrahenda, Cælum
prius, quàm arx scandendum, & saxa, &
hostes perfringendi. Cingis tamen obli-
dione clausos, hâc coronâ omen trium-
phi auspicatus. Neq; spes eventu caru-
it,

it; statim enim Victoriā Tuā cadentibus muris adorārent barbari, & proprio cæsi rubuerunt sanguine, quod machinis pulsanter portas Gradivum Tuū non illico admisissent. Totā vitā evertendæ Carthagini impendit Scipio, ductisq; tribus in Africā bellis, vix tandem æmulā Romanæ gloriæ prostravit urbem in Nepote. Tibi unus assultus suffecit ad laurum, venisti, vidisti, & viciisti. Cessit virtuti salebra, fortitudini filex, pectori murus, animo rupes, *MAXIMILIANO* fortuna. Hic porro in plenilunio doloris stetit Othomana Cynthia, Tuisq; supplex advoluta vestigijs, solem sibi clementiæ oriri precabatur. Sed qui Leo veneras, nobiles iras pietate temperasti, sternere contentus, noluisti conculcare. Dignum Principe existimans, ferrum ponere, cum hostes ponunt feritatem. Sic Ter Maximo Deo Religione, Augustissimo *LEOPOLDO* Vrbe, populis restituta pace, Obsidionibus ad Viennā, Civicis ad Parkanum, Vallaribus ad Effekum, Muralibus ad Budam & Belgradum Coronis, laureatū Victor Exercitum reduxisti. Si Troiano

equo talem militiam inclusam habuit
Græcia, qualem Tu gloriosior ævi nostri
præcedebas Achilles, quid mirum, quòd
Ilium & Hector mora fatorum cecide-
rit? Duodecim Leonum Bavaricorum
millia numerabas sub aquilis; paruum
numero, magnum virtute agmen, & cui
cessisset ille galeatus Alexandri Senatus,
quo orbē debellavit universum. *Omnes
ense pares, atq; omnes vincere digni.* Reces-
sisti ex Hungaria portitor triumphorum
Atlas, & statim Cælum cum Dijs ruere
visum, novam belli excivit procellam.
Incendium quod tegebatur favillâ eru-
pit, modestior unda sine tridente in flu-
ctum profiliit, ipsa serenitas gravius ful-
minavit, nec reverita laurum Tuam, quâ
captum vinxisti Belgradum, hosti reddi-
dit. Scilicet ut esset iterum, quod vince-
res *DVX INVICTISSIME.* Invidit
Te Pannonia Belgio, & hoc illicium in-
venit reducendi. Herculem monstra-
trahunt, fluctus Iasonem, Pyrrhum præ-
lia, Te triumphi. Tua hic rursus debet
fudare fortitudo, Tua triumphare gloria.
Segetem Tibi virtutis hostis ipse porri-
git; metes, metes illam per colla Turciæ,

&

& Austriacâ colligatam Fasciâ in ara Ho-
noris Tui immortalitati dedicabis. Mo-
dò dum pronuba Hymenæus accendit lu-
mina, agitatas victorijs extingue Bello-
næ faces. Cedat laurus pacali oleæ, cā-
pus choro, lituus lyræ, lorica ostro, su-
percilium genio nuptiali. Cedit &
candidissimo Charitum Tuarum agmini
PRINCEPS SERENISSIMA. Actū
agit disertissima Oratorum suada, si the-
atrum venustatis vultum Tuum, ubi Ma-
jestas & decor amænam oculis scenam
celebrant, superlationibus verborū at-
tollit ultra Gratias. Tres illas invene-
runt apologi, Tu una millenas in ore ex-
hibes, ut ipsa cogatur se quotidie in vitro
mirari forma, quàm pulchris augustam
faciem dotibus purpuravit. Extinguun-
tur argenteis comatæ cirris in æquipara-
tione Tui Cynthiæ. Penes innube fron-
tis jubar, & geminos oculorum Phæbos,
ad Pleiades damnantur Serenæ. Vernā-
tium genarum rosis, alboq; lilieto cervi-
cis herbam Nymphæ porrigunt. Satis
illis permissum fortunæ, si ad Tui concla-
vis limen admissæ nivea oris Tui ligustra
videre mereantur. Nescio quid nascitu-

H

ris

ris post Te Heroidibus elargietur natura,
quando ita se totam in Tui vultûs exina-
nivit elegantiam. Facilius erat Idalica
illa Dearum de pomo certamina Phrygio
conciliare Iudici, quàm pugnantes secû
in ore Tuo gratias, dum hinc Pæstanus
rubor, hinc lacteus candor de palma con-
tendunt, & hic adorem, & ille meretur
plausum. Accedunt venustati, gemmæ
pulchritudinis virtutes, quas ab augu-
stis *SERENISSIMÆ MARIÆ* exem-
plis in Te derivatas, *TERESIÆ* dotales
fecisti. Affabilis Majestas, nō elata gravi-
tas, comis modestia, Vestalis pudor, ze-
losa pietas, matura prudentia, mansveta
bonitas, aliaq; Civilium virtutum coro-
na, quæ Regio Tuo conjunctæ Sanguini,
sicut à Serenissimis accipiunt splendorē
Ceris, ita reciproco trabeatas lumine, ul-
tra auream Cynthij provehunt claritatē.
Laudare magno Deorum scrutinio æsti-
mata dotum Tuarum prodigia qui vult,
ipsa peroret admiratione. Sublimiter
dixit, si profundè siluit. Nihil aliud
PRINCEPS SERENISSIMA de Te
Oratores dicant, quàm quod sis *IOAN-*
NIS & MARIÆ Filia, jam omnes Ma-
ie-

jestatis Tuæ Panegyricos duorum Nominum argumento impleverunt. Tantorum Poloniæ Numinum Nata, ipsius Cæli paranymphis favoribus Tibi connubiali maritatur vinculo *ELECTOR SERENISSIME*. Diu astra parem tenuerunt trutinam, cui ex Europæ Principibus hæc debuit sociari Atalanta, donec Tu felicior Hippomenes stadium lucratus, cor rivalibus studiis metam posuisti. Vtrumq; Tibi & armorum, & amorum theatrum laurum porrigit. In campo hostes, in amicitia affectus triumphas, gloriosiore, quia animorum victoria. Facilius enim sternuntur acies quam voluntates, citius mænia, quam pectora perfringuntur. Quid tantorum Siderum conjunctio Christiano portendat orbi? curiosi stellarum indagatores dicite! Augustus Imperator mensium Serenissimas connectit Domos; sternite Regna thronos orituris è Bavaro Sanguine ad Imperia terrarum Principibus! Adulta Ceres messorias arstis coronat Kalendas; time Turcia caput Tuorum messem! quam in te necdum genita, & jam metuenda Leonis Bojci truncabit Proles.

Pretiosus Serenissimarum Familiarum
unio inter belli generatur tonitrua;
quòd sola hinc contra Orientem sint
nascitura fulmina. *MAXIMILI-
ANI & TERESIÆ* Augusta No-
mina, in ipsis vocum capitibus Martem
Terribilem Minantur Thraciæ. Videbis
hæc *ELECTOR SERENISSIME* in
documento, quæ modò accipis à nobis
in augurio. Spectabis coram Te reptan-
tes per scuta parvos Hectores, quos Tibi
obviàm post Othomanicos redeunti tri-
umphos è conclavi *PRINCEPS* manu
ducet *TERESIA*. Illi laureatas victo-
riâ dolci basio svaviabunt dexteras, avel-
liq; tenerû non finent amplexum. Tunc
à fulminatis Thracibus relictâ adhuc in
supercilio Tuo decedet è fronte tempe-
stas, innubisq; arridebis salutantibus.
Cumq; jam prætextam exuent, & mol-
les loricæ aptabunt lacertos, aquilas Gra-
divi Tui antevolantibus monstrabis im-
mortalia Fortitudinis Tuæ mnemosyna
Budæ & Belgradi prærupta, per quæ Leo
Tuus ferebatur ad laurum, pro Aris,
LEOPOLDO, & gloria.

PANEGYRICVS

QVARTVS.

SERENISSIMVS

REVERENDISSIMVS

CLEMENS

IOSEPHVS

Archiepiscopus Colonienfis
ELECTOR S. R. Imperij.

PEccamus in clementiam Tu-
am, dum audacior calamo
in Tuum confurgimus No-
men. Non quod hostile ali-
quid moliamur, sed quia im-
par tanto Nomini penna præsumente
consilio tractandas accipit laudes, qui-
bus se scit non suffecturam. Avelli tamē
non poteris à *SERENISSIMO FRA-*
TRE; & quos unus portavit uterus, u-
na educavit Domus, in Fraternali felici-
tatis consortium venies, quæ per augu-
sta Sarmaticæ Regiæ connubia, Bavari-
cam Aulam subintravit. *MAXIMILIA-*

NVM venerati sumus Martem tunicâ
tectum adamantinâ; Te verò licet San-
ctioribus aris admovit Fortuna, non ta-
men extra præliarem aciem posuit: cum
militanti initiari Ecclesiæ & sub Infula
gestare caput est arma profiteri. Nec
enim fago tantum datum est ad bella na-
sci, etiam sacratio toga imbelles exclu-
dit animas, & à Pontificio Pedito ea geri
possunt subinde, quæ à Martiali hasta
vix expectes. Non caret suis hostibus
Ecclesia, quæ sanguine fundata est, san-
guine crevit, sanguine nutritur, sangui-
ne finem habitura; ideo auxiliaribus co-
pijs indiget Herois Christiana, quas à
Vobis potissimè expectat, quos DEVS
& Infultos, & Serenissimos voluit esse
Polemarchos. Adeoq; pietas hic ac eru-
ditio armatura fortissima; quæ quàm in
Te pulcherrimè emicant, vel ipsa *ELE-*
CTORALIS indicat *COLONIA*, dum
ex bonis elegit optimum. Benè ibi ma-
gnæ discernuntur indoles, nec tam fa-
cile in indignum inclinantur vota: sed
omnibus virtutibus emineat necesse,
quicunq; addicta suffragia vult experi-
ri. Disquirat exactissimè Scrutator calcu-
lus

lus, tempestivè providens ne incidat in
leporem, cum Res Catholica indigeat
LEONE. Præter innumeras animi do-
tes & parem tanto culmini spiritû, etiã
BAVARICI Sanguinis in Te respectus
habitus. Pulcherrimum quippe confiliû,
eos Ecclesiæ gubernaculo admoveri,
quos hinc virtus, inde Natalium Celsitu-
do reddit Potentissimos. Ne Petri laci-
nia vilescat, optimè superinduitur pur-
pura; destructo præsertim sæculo, ubi
Apostolica paupertas non in illo, in quo
olim pretio: & hæresi altiùs cristas erigē-
ti benè opponitur Majestas, diminuen-
dâ sui & Ecclesiæ reverentiâ, nisi per au-
gustæ originis quæratur pompam. Amât
& Tiaræ innutrita Principum Mitris ca-
pita, nec dehonestat Præfuleum Scipio-
nem manus, quæ ex assveta sceptris eli-
gitur Domo. Illustris per se Pontificia
purpura, sed illustrior, ubi Gentilitij ac-
cedunt fulgores. Boicus dum rugiet
LEO, quis sectarius non timebit? per-
stringet lippientes oculos immensa cla-
ritas, quæ & Pontificiæ authoritatis, &
consanguinæ serenitatis radios evibrat.
Ita tamen clementiam Tuam moderaris

CLEMENS SERENISSIME, ut hinc à Præfule amor, inde à Principe debita perfuadeatur veneratio. Et hæc optima in illos regiminis ratio, qui vel flecti, vel frangi indigent. Bavaricæ pietatis fuit Episcopatus fundare, sit etiam ejusdem possidere. Excurrit in barbaras Othomanidûm Lunas *MAXIMILIANVS*, remanent internæ Domi viperæ; dum ille pro focis, Tu pro aris excubas, ille Marte, Tu arte, ita Gentilitium erudientes *LEONEM* ut parcat subjectis, debellet superbos. Accedit ad tam Augustæ Infulæ honorem & Serenissimus *ELECTORIS* splendor. Ingens felicitas eligente calculo eum decernere, cui caput inclinet orbis, & ejusdem voti esse, cujus est Divinitas. Quanquam & *BAVARICI* Sanguinis ea est Magnitudo, ut ad summum imperium non eligere tantum, sed etiam eligi noverit, documento relicto, imperâsse è Domo Vestra, & augustissima sceptrâ tenuisse. Et hoc est *PRINCEPS SERENISSIME*, quod ut Tuæ ita nostræ quoq; ad scribimus felicitati, Sarmatiam Bavaricæ fæderari, & Tibi consanguineam reddi per *MAXIMILIANI* cōnubia, animorū imò regnorū nexus trahentia.

P A N E G Y R I C V S
Q V I N T V S.
S E R E N I S S I M I
I A C O B V S,
A L E X A N D E R,
C O N S T A N T I N V S,
P R I N C I P E S.

Anguſta tenuioris chartæ ſpa-
tia temeritatis ſuæ mirantur
auſum, quòd eorum bajula
non metuant eſſe Nominum,
ſub quibus gemit brevi caſu-
rus Oriens, lapſu pudendo gloriam & no-
men Lechiæ ad inuidiam ſæculorum ere-
cturus. *IACOBVS MAIOR, ALE-
XANDER MAGNVS, CONSTAN-
TINVS*, extra ætatem ſummis omnibus
par; Nomina ſunt ipſo pænè timenda ſo-
no: Caſtra implent titulis, fugant bar-
baros, cernua ad plantas ſternunt impe-
ria. Mancipata tantis Fortuna Nomi-
nibus, tributarius & honor Sereniſſimo

K San-

Sanguini, quos fasces, quæ non parant fastigia? sed cuncta meritorum Virtutisq; Regiæ magnitudine minora fore metuunt. Ipsa Regnorum decora, Provinciarum diademata, ultro hos involare ambientia vertices, diuturniores incusant moras, nimium se censendo demissa, nisi his eleventur; obscuramq; suam deplorando serenitatem, si ab augustis Poloniæ Principum temporibus lumina & pretium non derivent. Allicit ad se *IACOBVS* Coronas, & Serenissimis Natalium, & ereptis Othomanicæ Lunæ splendoribus. Plus quàm solaris fulgor hic, Aquilinam Sarmatiæ fatiat pupillâ, & fascino hostilis palpebræ incantantes fauciat Bistonum Basiliscos. In aurore adhuc ætatis suæ ad Viennam luctatus *IACOB* extinxit Orientem; Filius tonitruï Scythica repressit fulmina; ad cuius vel ipsum Nomen, Odrysium expuluit morte Gelonum fidus, quodq; ad sui plenilunium, Europeum sitiebat orbem, sub triumphali planta Principis detumuit fatali decrescente. Nullus tunc lethalior Tauricæ ictus quàm à tyrone *IACOBI* dextera. Depontanum annis &

victorijs gravem Wezyrium in puerū de-
generâsse infantilis testabatur lacryma,
cū necdum adulta *SERENISSIMI*
PRINCIPIS juventus ereptâ barbaris
maturefceret vitâ. Solidabatur tene-
rior planta, centuriatæ hostilitatis casu;
dum per ætatem & innatæ mansuetudi-
nis ductum adhuc molli, dura tamen &
gravi hostibus per exantlatos Gradivi la-
bores manu, aliquot superba Murzarum
colla ex acie sublecta *GENITORI SE-*
RENISSIMO ad plantas, sibi ad gloriâ,
Patriæ in fulcrum sterneret libertati.
Spectabat tunc Lechicus Iupiter suum
Herculem grandiores elidentem Antæ-
os; gaudebat Serenissimus Æneas suo A-
scanio, quod eodem secum vestigio Vi-
ennensem, Budziacensemq; arenam, eo-
dem & Myrmidonum Dolopumq; cervi-
ces premeret, quidni & Paterna Maje-
stas eidem se submittet calcaneo trium-
phali, in *IOANNE IACOBVM*, in *IA-*
COBO IOANNEM semper habitura.
Videre erat ruentem ad *SERENISSI-*
MI IOANNIS plantæ basia liberatam
Viennæ fortunam, ruebat & in ample-
xum *IACOBI*, arctiore affectûs vinculo

eum innodatum detinere laborans, per quem ab hostili compede vindicabatur. Reviviscebat Austria, Principe nostro barbariam exanimante. Idem passus ad sepulchrales umbras Orienti fuerat, qui ad Castra Serenissimis cum *IOANNE IACOBO*. Illacrymari ad tot memorandas hostium clades *ALEXANDER*, altum ingemiscere *CONSTANTINVS MAGNI PRINCIPES* cogeabantur, dum Paternâ ac Fraternâ lauro totum confitum videntes Orbem, sibi victoriæ spatium, superfuturum desperarent. Sed repullulat hucusq; cæsis verticibus Bistonia excetra Vestræ gloriæ Serenissimi Principes; jam maturiore detruncatis chalybe capita, quæ in cunis adhuc elidere tenelli suspirabatis Alcidae. Tunc enim ipse vagitus infantilis formidandû hosti videbatur infonare classicum, fundebatis lacrymas quòd Geticum nequiritis cruorem. Quid ibi pusillum in pusionibus, præter ætatem videre licuit? Ipsa minuti at elegantis vultus majestas magni erat index animi, profunda speculatione tenerior defixa pupilla, maximis intentum negotijs testabatur ingenium,

pur-

purpureis intexti lacerti involucris ad
sustentandum Patriæ Cælum omnino e-
mancipari luctabantur. Adstabat Ve-
stris fascijs ancillans cum Marte Bello-
na, dumq; primam attraheretis auram,
bellicam Gradivus Vobis inspirabat ma-
gnitudinem, quâ vegetati, ita vivitis, ut
spiritu principali Patriæ robur, hostilita-
ti fatum pariat. Non expectastis gran-
diores annos ad demonstrandum quanti-
fitis, in primo ortu *Magnum ALEXAN-*
DRVM, *Magnum* adoravit Orbis *CON-*
STANTINVM. Magnitudo ipsa Vobis
nascendi fuit initium, ita ut dubitaret
Patria utrum & quando esse inceperitis,
qui adeò Magni statim extitistis. Ipsa
natura non credidisset à se tantos produ-
ci potuisse, nisi *SERENISS: IOAN-*
NES magnitudine sua solvisset dubium,
nunquam minores sibi succedere com-
probando. Tanti ab *INVICTISSIMO*
PARENTE exijstis *SERENISSIMI*
PRINCIPES, ut statim attigeretis Co-
ronas, impleretis thronos, purpuras. Vos
tamen ambientia Vestrum Caput Provin-
ciarum decora arcetis, ut Cassis & Curæ
premant augustos vertices, non Patriam.

L. Pur-

Purpuram hæreditario jure à Lucina in-
ductam lacertis, cedere ex humero ferre-
is thoracibus cogitis absq̃; Othomanici
sanguinis murice nimium decolorem ar-
bitrantes. Hinc *SERENISS. ALEX-
XANDER* pubescis Castris Miles gale-
âq̃; teruntur nondum signatæ flavâ lanu-
gine malæ. Hinc *CONSTANTINE*
Magne Cruce terres Tartarum, ab hoc si-
gno quoties incipis, toties & vivere &
vincere definit impietas. Didicit jam nō
semel Taurica suo casu, quòd ipsius famæ
classico barbarorum castra subvertatis, &
clauso in vagina mucrone, triumphetis a-
nimatam hostium rabiem, prius strata
hostium colla, quàm bellicam calcantes
arenam. Aureliam & Ardeatinam molli-
oribus linq̃uitis semitam plantis, ferream
Martis portam ad aureum honoris con-
claue à *SERENISSIMO* reſeratam imò
è cardine convulsam *PARENTE*, pur-
pureum hostili tabo ascensum ab *INVI-
CTISSIMO IOANNE III.* bene tritū
eligitis, hîc iter ad folium designantes.
Brevi enim eripiet Vos Serenissimus Ho-
nor Bellonæ, ut si litigiosa de Vobis cum
Gradivo refugiet jurgia, relinquet Vos
Martes, sed efficiet coronatos.

P A N E G Y R I C V S
S E X T V S.
D I A D E M A T A,
S C E P T R A,
P A L V D A M E N T A
E V R O P Æ.

TErminare jam immensum glo-
riæ Vestræ Oceanum para-
mus, & ecce necdum extre-
mis proris immerfam admi-
rationem in primo stantem
littore comperimus *NEOSPONSI SE-
RENISSIMI*. Vastissimam dicendorū
æternitatem ingressi, finem cum princi-
pio, principium cum fine convertimus,
adhuc tamen vel in choare, vel desinere
non videmur, sed jugiter incipimus con-
cludendo, concludimus incipiendo. Nec
mirum *LEOPOLDE AVGVSTISSI-
ME*, Sol Imperatorum, Corona Orbis,
Primum Europæ Vivens, quòd usq; huc
cum Augustissima Tua *ELEONORA
TERESIA* repofuit Te demississima O-

ratoris penna ; in æternitate Bavaricarū
laudum ubiq; principium est. Primus es
Nomine inter Austriacos Imperatores
Leopoldus, Secundissimus Imperandi fe-
licitate Cæsar, Vltimus finiendi sub Te
Othomanici sceptri Terror. Sed tamen
dum Te ultimum ponimus, Principium
Principum veneramur. Quod si post de-
fixas in Constantini turribus Cruces, post
triumphatas tres orbis Threycij partes,
post superata Platonis annosi sæcula, Ro-
manorum, Hungarorum, Bohemorum
REX, etiam Regnum occupabis Cæli,
in Augustissima Prole Tua vivere non
defines immortalis. Rident & Tua inter
lætitiæ hodiernæ plausum Lilia *LVDO-
VICE CHRISTIANISIME*, quorum
illibatus semper in Ecclesiam candor
pulchrius in Tua resplendet Corona,
quàm gemmæ & adamantes. Christiani
Regni amores fæderavit *MAXIMILI-
ANO CHRISTINA*, mortuales illius
cineres in *SERENISSIMI DELPHI-
NI* corde Phænicem excitant dolorem;
cui digna sceptris in posthumo Sanguine
relinquens Nomina, demissa Cælo red-
dita Cælo, non obijt, sed abijt. Auget
Hy-

Hymenæi lumina *COR* Fidei, *LAVS* Ca-
tholicissimi Regni *CAROLVS* Serenissi-
mus, O quam *CLARVS* in ipso Nomi-
ne! Innutrita Phæbi radijs Polona Aquila,
refractus ab Hespero in Septemtrio-
nem Principum splendores sibi facit ami-
cos. *CAROLVS CAROLVM* comita-
tur, Secundum Decimusquartus hodie
Suecis felicissimè Regnans. Coronatus
illius Leo per Palatinam Bipontinam de-
scendens Domum, Nuptialibus Leonis
Bavarici assistit coronis. Idem Augusti
Sanguinis nexus, & Te *IOANNES*
GVILIELME Elector Palatine Rheni
Serenissime, ad communem orbis trium-
phum trahit. Trahit Sabaudicas Sere-
nissimi *VICTORIS AMADEI* Cruces,
SAXONIÆ, LOTHARINGIÆ,
BVRGVNDIÆ, PARMENSIVM,
MEDICEORVM, LVCEMBVRGEN-
SIVM, BRVNSVICENSIVM, BER-
GENSIVM, VITEMBERGENSIVM
gloriosa Decora, & quidquid Sceptro-
rum, Diadematum, Purpurarum, Titu-
lorum, Luminum Europa habet, omnia
hæc innectuntur Hymenæi Vestri vin-
culo *NEOSPONSI SERENISSIMI.*

M

Con-

Confluunt huc Pontificia in *PAVLO*,
LEONE, *CLEMENTE* Triregna;
Imperatoriae in *LVDOVICO*, *HENRI-*
CO, *RVPERTO* Coronæ; Cardinalitij
in *PHILIPPO*, *CONRADO*, *IOAN-*
NE murices; Archipræsuleæ in *RV-*
PERTO, *ERNESTO*, *FERDINAN-*
DO Tæniæ; Ducales in *FRIDERICIS*,
OTHONIBVS, *LVDOVICIS*, *MA-*
XIMILIANIS Mitræ; Præsulei in
PHILIPPO, *GEORGIO*, *AL-*
BERTO Fasces; confluit universa Re-
gnorum Majestas. Quam dum in Vobis
NEOSPONSI SERENISSIMI com-
pendio veneramur, triumphantis Euro-
pæ votis, & nostrum addimus:

Decurrat trabeata Domus, tradatq; coronas
Mutua posteritas, servatoq; ordine fati
Regia continuo numeretur Cæsare proles.

